

พระคาถาอาการะวัดตุลสูตร

และ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

คาถาชินบัญชรธัมมะจักกัปปะวัตตนะ
สูตร

คุณยายหนูพร บุญสิงห์

และลูกหลาน

พิมพ์เพื่อเป็นธรรมทาน

ลัทธิ

พระอาการะวัติศาสตร์

พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ๒๘ พระองค์ ที่ล่วงไปแล้ว
ก็คือพระพุทธเจ้าในปัจจุบันนี้ก็ได้ทรงตามกันมาทุก ๆ
พระองค์ พระสูตรนี้เป็นพระสูตรอันใหญ่ยิ่งจะหาพระสูตรอื่น
เปรียบปานมิได้ เพราะมีทั้งพระสูตร พระวินัย พระ-
ปรมัตถปิฎก ขอบาททั้งหลาย อย่าได้ทิ้งได้วางในที่อันไม่
ควรเลย จงทำสักการบูชาสวคมน์ภาวนาและสดับฟัง
ตามสติปัญญาและความสามารถทั่วกันจนทุกคน เทอญ ว

เล็ดงอานิลงลี้

ข้าพเจ้าจะขอย้อเอาแต่ข้อความแต่เพียงเล็กน้อย ใน
 เรื่องอานิลงลี้ของพระอาการะวักทาสตร ซึ่งค้นฉบับนี้ท่าน
 ได้แสดงไว้มากมาย คือ ครึ่งหนึ่งพระสารีบุตรเป็นห่วงมนุษย์
 ทั้งหลายที่ยังเต็มไปด้วยอวิชชา คือ โลภะ โทสะ โมหะ
 ก็จะทำให้การอันเป็นอกุศลเป็นอาชิตยกรรม มนุษย์ทั้งหลาย
 ก็จะพากันไปปอบาบุญมิ พระสารีบุตรเจ้าจึงทูลถามพระผู้มี
 พระภาคเจ้าว่า จะทำอย่างไรจึงจะช่วยมนุษย์ได้สมแก่พระ-
 สัมมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงแสดงซึ่งอานิลงลี้ของพระอาการะ-
 วักทาสตรว่า ถ้าผู้ใดได้กล่าวอยู่เป็นนิจจัตราแล้วบาปกรรม
 ทั้งปวงก็จะมีโอกาสหยั่งลงไปโน้นแสนจนถึงแม้กล่าวสักครั้ง
 หนึ่ง ก็สามารที่จะคุ้มภัยอันตรายไปได้ถึง ๕ เดือน ยกไว้
 แต่อกัฏฐกรรมเท่านั้น ถ้าผู้ใดสาธยายเอาบ่นพร้อมด้วยใคร
 ประเดาแล้วปรารภนาสิ่งใด จะสมประสงค์ทุกอย่าง

พระคาถาอาการะวัตตาลูตฺร

นะโม ๓ จบ

เอวัมเม สุตัง เอกัง สมะยัง ภะคะวา
 ราษะคะเห วิหะระติ คิปปะณูญเฐ บัพพะเต
 เตะนะ โข ปะนะ สมะเยนะ สัพพะสัจฉา
 นัง มุททะคุโณ ทัมมะคุโณ สัมมะคุโณ
 อายัสมา อานันโท อนนฺนุทโธ สาริปุตฺโต
 โมคคัลลานะ มะหิทธิโก มะหานุกาเวนะ
 สัตถานัง เอตะทะโวจะ ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อิติปิ โส
 ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ อิติปิ โส ภะคะวา
 วิปัสสะยะระณะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา
 สุกะโต อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู
 อิติปิ โส ภะคะวา อนุตตะโร ปุริสะทัม

มะสาระติ อิติปิ โส ภะคะวา สัตตาเทวะ
 มะนุสสานัง อิติปิ โส ภะคะวา พุทฺโธ
 อิติปิ โส ภะคะวา ภะคะวาติ ฯ

พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม

อิติปิ โส ภะคะวา อะภินิหาระปาละมิ
 สัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา อุพารัช
 ณาสะยะปาละมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะ
 วา ปะนิธานะปาละมิสัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา มะหากะรุณาปาละมิสัมบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะปาละมิสัมบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ปะโยคะปาละมิสัม
 บันโน อิติปิ โส ภะคะวา ยุติปาละมิ
 สัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา ชุตติปาละมิ
 สัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา คัพพะโถก

กัณฑ์ปารามิธัมมบันโน อิติปิ โส ภาคะวา
คัมภะชุตติปารามิธัมมบันโน

อะภินิหาระวัคโค ทุติโย

อิต्ปิ โส ภาคะวา คัมภะชุตติปารามิ
ธัมมบันโน อิต्ปิ โส ภาคะวา คัมภะ
ชะวิระหิตะปารามิธัมมบันโน อิต्ปิ โส

ภาคะวา อุตตะมะปาติปารามิธัมมบันโน

อิต्ปิ โส ภาคะวา คะติปารามิธัมมบันโน

อิต्ปิ โส ภาคะวา อภิรุปะปารามิธัมมบัน

โน อิต्ปิ โส ภาคะวา สุตฺตณะปารามิ

ธัมมบันโน อิต्ปิ โส ภาคะวา มหาสิริ

ปารามิธัมมบันโน อิต्ปิ โส ภาคะวา อาโร

หะปารามิธัมมบันโน อิต्ปิ โส ภาคะวา

ปะริณาหะปารามิธัมมบันโน อิต्ปิ โส

ภาคะวา สุนิฏฐะปารามิธัมมบันโน

คัมภะ วุฏฐาเนวัคโค ตะติโย

อิติปิ โส ภะคะวา อะภิสัมโพธิปาละมิตัน
 บันโน อิติปิ โส ภะคะวา สัตถะบันตะ
 ปาละมิตันบันโน อิติปิ โส ภะคะวา
 สะมาธิบันตะปาละมิตันบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา บัญญาบันตะ ปาละมิตันบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ทะวัตติงสะ มะหาปริ
 สะลักขณะ ปาละมิตันบันโน

อะภิสัมโพธิวัคโค จะคุตโต

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาบญญาปาละมิ
 ตันบันโน อิติปิ โส ภะคะวา ปุณฺณัญญา
 ปาละมิตันบันโน อิติปิ โส ภะคะวา หา
 สะบญญาปาละมิตันบันโน อิติปิ โส ภะ
 คะวา ประวะนะบญญาปาละมิตันบันโน

อิตถี โส ภะคะวา ติกขะปัญฺณุปาละมิตฺถํ
 บันโน อิตถี โส ภะคะวา ปญฺจะจกฺขุปา
 ระมิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะคะวา อัญฺฐาละ
 สะพุกะระปะราละมิตฺถํบันโน

มะหาปัญฺณวักโค ปญฺจะโม

อิตถี โส ภะคะวา ทานะ ปาละมิตฺถํบันโน
 อิตถี โส ภะคะวา สึละ ปาละมิตฺถํบันโน
 อิตถี โส ภะคะวา เนกขัมมะ ปาละมิตฺถํ
 บันโน อิตถี โส ภะคะวา ปญฺญา ปาละ
 มิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะคะวา วิริยะ
 ปาละมิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะคะวา ขันติ
 ปาละมิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะคะวา สัจจะ
 ปาละมิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะคะวา อะ
 ธิญฺญานะ ปาละมิตฺถํบันโน อิตถี โส ภะ

กะวา เมตตา ปารามิสัมปັນโน อิตถี โส

กะคะวา อุเปกขา ปารามิสัมปັນโน

ปารามิวัคโคฉฏฐโร

อิตถี โส กะคะวา ทะสะ ปารามิสัมปັນโน

อิตถี โส กะคะวา ทะสะอุปะปารามิสัม

ปັນโน อิตถี โส กะคะวา ทะสะประระ

มัตตะปารามิสัมปັນโน อิตถี โส กะคะวา

สะมะติงสะปารามิสัมปັນโน อิตถี โส

กะคะวา ตังคังฌานะฌานังกะ ปารามิ

สัมปັນโน อิตถี โส กะคะวา อะภิญญา

ณะปารามิสัมปັນโน อิตถี โส กะคะวา

สะติ ปารามิสัมปັນโน อิตถี โส กะคะ

วา สะมาธิ ปารามิสัมปັນโน อิตถี โส

ภะคะวา วมุตติปาระมิสัมบันโน อิติปิ
 โส ภะคะวา วมุตติญาณะปาระมิสัมบันโน
 ทะสะปาระหิวัคโค สัตตะโม

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะวิปัสสะ
 นาวิชชาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะ
 วา มะโนมะยิทธิวิชชาปาระมิสัมบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิวิชชาปาระมิ
 สัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะ
 โสตะวิชชาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะ
 คะวา ประระจิตตะวิชชาปาระมิสัมบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติ
 วิชชาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา
 ทิพพะอักษุวิชชาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา จะระณะวิชชาปาระมิสัมบันโน

อิตถี โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมมะ
 ลีขชาปารมมัสัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา
 อะนุปฺพพะวิหาระปารมมัสัมบันโน

วิชชาวักโค อฏฺฐะโม

อิตถี โส ภะคะวา ปะริญญาณะปารมม
 สัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา ปะหานะ
 ปารมมัสัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา
 สัจฉิกิริยาปารมมัสัมบันโน อิตถี โส ภะ
 คะวา ภาวะนาปารมมัสัมบันโน อิตถี โส
 ภะคะวา ปะริญญาปะหานะสัจฉิกิริยาภาวะ
 นาปารมมัสัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา
 จะตุตฺถัมมะสัจจะปารมมัสัมบันโน อิตถี โส
 ภะคะวา ปะฐิสัมภิทาญาณะปารมมัสัมบัน
 โน

ปะริญญาณะวักโค นะวะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โหติปัสกัณเฑธัมมะปา
 ระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา สะติ
 บัญฐานะปัญญาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา สัมมปปะธานะปัญญาปาระมิ
 สัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิปาหะ
 ปัญญาปาระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะ
 วา อินทริยะปัญญาปาระมิสัมบันโน อิติปิ
 โส ภะคะวา พะละปัญญาปาระมิสัมบันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา โพชฌังคะปัญญาปา
 ระมิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา อัญญา
 ทิกะมัคคะธัมมะ ปาระมิสัมบันโน อิติปิ
 โส ภะคะวา มะหาปุริสะตัจฉิกิริยา ปาระ
 มิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะ
 ระณะวิโมกขะ ปาระมิสัมบันโน อิติปิ

โธ ภะคะวา อะระหัตตะผะละวิมุตติ
ปาระมิสัมบันโน

โหธัมมิกะวัคโค ทะสะโม

อิตถี โธ ภะคะวา ทะสะพะละญาณะ ปา
ระมิสัมบันโน อิตถี โธ ภะคะวา จ्ञานา
ญาณะญาณะปาระมิสัมบันโน อิตถี โธ
ภะคะวา วิปากะ ญาณะ ปาระมิสัมบันโน
อิตถี โธ ภะคะวา สัมพัตตะคามินีปะฏิ
ปะทา ปาระมิสัมบันโน อิตถี โธ ภะ
คะวา นานาธาตุญาณะปาระมิสัมบันโน
อิตถี โธ ภะคะวา สัตตทานัง นานา
ทิมุตติกะญาณะปาระมิสัมบันโน อิตถี
โธ ภะคะวา อินทริยะ ปะโรปะริ
ยัตติ ปาระมิสัมบันโน อิตถี โธ ภะคะวา

นิโรธะวฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติ
 ญาณะ ปาระมิสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ
 วา จุตูปะปาตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวกะขะยะญาณะ
 ปาระมิสัมปันโน

หะสะพะละญาณะวัคโค เอกาทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โภกิสะหัสสานัง ปะ
 โภกิสะหัสสานัง หัตถินังพะละธะระปาระมิ
 สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะโภกิ
 ทะสะสะหัสสานัง พะละธะระ ปาระมิ
 สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฐัญจะจักขุ
 ญาณะ ปาระมิสัมปันโน อิติปิ โส ภะ
 คะวา ยะมะกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิตถี โส ภะคะวา สีละคุณะ ปาละมิ
 สัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา คุณะปาละ
 มิสะมาปัตติ ปาละมิสัมบันโน

ถาพะพะละวัคโค ทะวาพะละโม

อิตถี โส ภะคะวา ถาพะพะละ ปาละมิ
 สัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา ถาพะพะ
 ละญานะ ปาละมิสัมบันโน อิตถี โส ภะ
 คะวา พะละ ปาละมิสัมบันโน อิตถี โส
 ภะคะวา พะละญานะ ปาละมิสัมบันโน
 อิตถี โส ภะคะวา ปริสะ ปาละมิสัมบัน
 โน อิตถี โส ภะคะวา อะตุ ละยะ
 ปาละมิสัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา ญานะ
 ปาละมิสัมบันโน อิตถี โส ภะคะวา

อุคสาหะ ปาระมิสัหมันโน อิติปิ โส ภะคะ
วา คะเวสีฎาณะ ปาระมิสัหมันโน

ถาเมพะละวัคโค เตะระสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา จะริยา ปาระมิสั
หมันโน อิติปิ โส ภะคะวา จะริยาฎาณะ
ปาระมิสัหมันโน อิติปิ โส ภะคะวา โล
กัตตะจะริยา ปาระมิสัหมันโน อิติปิ โส
ภะคะวา โลกัตตะจะริยาฎาณะ ปาระมิ
สัหมันโน อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตตะ
จะริยา ปาระมิสัหมันโน อิติปิ โส ภะ
คะวา ญาตัตตะจะริยาฎาณะ ปาระมิ
สัหมันโน อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะ
จะริยา ปาระมิสัหมันโน อิติปิ โส ภะ
คะวา พุทธะจะริยาฎาณะ ปาระมิสัหมัน

โน อิติปี โส ภาคะวา ติวธะจะริยา
 ปาระมิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะวา ปา
 ระมิอุปาระมิปะระมัตถะ ปาระมิสัมบันโน
 จริยาวัคโค จะตุนหะสะโม

อิติปี โส ภาคะวา บัญจุปาทานักขันธสุ
 อะนิจจะลักขณะ ปาระมิสัมบันโน อิติปี
 โส ภาคะวา บัญจุปาทานักขันธสุ ทุกขะ
 ลักขณะ ปาระมิสัมบันโน อิติปี โส ภา
 คะวา บัญจุปาทานักขันธสุ อะนัตตะลัก
 ขณะ ปาระมิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะ
 วา อายะตะเนสุ ตีลักขณะญาณะ ปาระ
 มิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะวา อัญญาระ
 สะธาตุนสุ ตีลักขณะญาณะ ปาระมิสัมบัน

โน อิติปี โส ภาคะวา วิपरินามะลัก
ขณะ ปารามิสัมบันโน

ลักขณะวัคโค ปัตถะระสะโม

อิติปี โส ภาคะวา คตะกัฏฐานะ ปารามิ
สัมบันโน อิติปี โส ภาคะวา คตะกัฏฐานะ
ญาณะ ปารามิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะ
วา วุสสิตะ ปารามิสัมบันโน อิติปี โส
ภาคะวา วุสสิตะญาณะ ปารามิสัมบันโน
อิติปี โส ภาคะวา สิกขา ปารามิสัม
บันโน อิติปี โส ภาคะวา สิกขาญาณะ
ปารามิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะวา สั
งวะระ ปารามิสัมบันโน อิติปี โส ภาคะ
วา สังวะระญาณะ ปารามิสัมบันโน

คตะกัฏฐานะวัคโค โสพะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณี ปาระ
 มิสัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะ
 เวณีญาณะ ปาระมิตัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิตัม
 บันโน อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิ
 หาริยะญาณะ ปาระมิตัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา จะตุพรมมะวิหาระ ปาระมิตัม
 บันโน อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระ
 ณะญาณะ ปาระมิตัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา อะปะริยัตตะญาณะ ปาระมิ
 ตัมบันโน อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญู
 ตะญาณะ ปาระมิตัมบันโน อิติปิ โส
 ภะคะวา จะตุวิสะติโกฏิสะตะวะขีระญาณะ
 ปาระมิตัมบันโน

ปะเวณีวัคโค สัตตะระสะโม

หนังสือ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ต้นฉบับเดิม

เบตกรุไค^{๒๕}เมืองสวรรคโลก มีคำ
กล่าวในหนังสือ^๕นำว่า ผู้ใดมีไว้ประจำ
บ้านเรือน มีอันสง^{๔๕}ยิ่งกว่าได้สร้างพระ-
เจดีย์^{๔๔}ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกัน
ภยันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญ ๆ

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการะบูชา
เป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความสุข
ศิริสวัสดิ^๕เจริญต่อไปทั้งปัจจุบัน กาล
อนาคต และภายหน้าภาคนั้น ด้วย
อำนาจของความเคารพในพระกา^๕ถาน

สร้างครบ ๗ วัน ครบอายุ หมด
เคราะห์โสภทุกประการ ฯ

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือขอพระกัณฑ์ไตรปิฎกนบกำ
กล่าวไว้ในหนังสือว่าศักดิ์สิทธิ์หา
ได้สวดมนต์ภาวนาทุกคืนแล้ว ผู้นั้นจะ
ไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้าน
เรือนก็อาจป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะ
ภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์
ก็ไม่สูง เท่าภาวนาพระคาถาหนึ่ง
ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยมยักษ์ ทมิ
อิตถีฤทธิ์จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็น ทองคำ
ก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูง
ขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่
เท่าภาวนาขอพระกัณฑ์ไตรปิฎกน และ

มีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิม
 ๕๔
 นั้นอีกหลายประการ ๆ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ทั้งเมืองสวรรค-
 โลก จารเป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลาน
 จึงแปลเป็นอักษรไทย หลวงธรรมาธิกรณ์
 (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแท่นศิลา-
 อาสน์มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใด
 บริจาคทรัพย์ สร้างถวายพระภิกษุสงฆ์
 สามเณร ญาติ-มิตรสหาย หรือสวดจน
 ครบ ๗ วัน ครบอายุปัจจุบันของตน จะ
 บังเกิดโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง
 จะพ้นเคราะห์ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย
 และภัยพิบัติทั้งปวง

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนั้นว่าดังนี้

๑. อิตถี^๑ โส ณะกะวา อะระหัง วังจะโส
ณะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส

อิตถี^๑ โส ณะกะวา สัมมาสัมพุทโธ วังจะโส
ณะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ

อิตถี^๑ โส ณะกะวา วิชชาจะระณะสัมบูรณ์โน
วังจะโส ณะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยความรู้และความประเสริฐ

อิตถี^๑ โส ณะกะวา สุกะโต วังจะโส ณะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้เสด็จไปได้แล้ว

อิตถี^๑ โส ณะกะวา โลกะวิทู วังจะโส
ณะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้รู้แจ้งโลก

๒. อระหังตัง สระธัง กัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลงพระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ ว่าเป็นทพังกัจจกัย
ได้จริง

อระหังตัง สิริสา นะมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ด้วยเศียรเกล้า

สัมมาสัมพุทฺธัง สาระธัง กัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลงพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้เองโดยชอบ ว่าเป็นทพง
กัจจกัยได้จริง

สัมมาสัมพุทฺธัง สิริสา นะมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบด้วยเศียรเกล้า

วิขาจะระณะสัมปันนัง สาระธัง กัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลงพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤดี
ว่าเป็นทพงกัจจกัยได้จริง

วิขาจะระณะสัมปันนัง สิริสา นะมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความ
ประพฤดี ด้วยเศียรเกล้า

สุกะตัง สาระธัง กัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลงพระองค์ผู้เสด็จไปได้แล้ว ว่าเป็นทพงกัจจกัยได้จริง

สุกะตัง สีระสา นะมานิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้เสด็จไปแล้วด้วยเศียรเกล้า

โลกะวิหัง สาระณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้า ขอดังพระองค์ผู้รู้แจ้งโลก ว่าเป็นทพังกัจฉกัมมได้จริง

โลกะวิหัง สีระสา นะมานิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้รู้แจ้งโลก ด้วยเศียรเกล้า

๓. อิตถีโส ภาคะวา อะนุตตะโร วัจจะโส

ภาคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นอนุตตะโร คือ ยอดเยี่ยม

อิตถีโส ภาคะวา ปุริสธัมมะสาระณิ

วัจจะโส ภาคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นนายสารณผู้ผูกบารมี

อิตถีโส ภาคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง

วัจจะโส ภาคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

อิตถีโส ภาคะวา พุทโธ วัจจะโส ภาคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตนจากกิเลส

๔. อะนุตตะรัง สรรณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้า ขอถึงพระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ว่าเป็นเทพกษัตริย์ได้จริง

อะนุตตะรัง สรรสา นมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ด้วยเศียรเกล้า

ปรีสธัมมะสาระถิ สรรณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้า ขอถึงพระองค์ผู้เป็นนายสารถผู้สมบูรณ์ว่าเป็นเทพกษัตริย์ได้จริง

ปรีสธัมมะสาระถิ สรรสา นมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็นนายสารถผู้สมบูรณ์ ด้วยเศียรเกล้า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สรรณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้า ขอถึงพระองค์ผู้เป็นเจ้าสตาของเทวดาและมนุษย์ว่าเป็นเทพกษัตริย์ได้จริง

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สรรสา นมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็นเจ้าสตาของเทวดาและมนุษย์ ด้วยเศียรเกล้า

พุทฺธัง สรรณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้า ขอถึงพระองค์ผู้ตมจากกิเลส ว่าเป็นเทพกษัตริย์ได้จริง

พุทธัง สิริสา นะมามิ

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระองค์ผู้ตนจากกิเลสด้วยเศียรเกล้า

๕. อิติปิ โส ภะกะวา รูปะขันโธ อะนิจจะ-
 ลักขณะปาระมมี จะ สัมบันโน อิติปิ โส
 ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น รูปขันธ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระ
 บารมีถึงพร้อมแล้ว

อิติปิ โส ภะกะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะ-
 ลักขณะปาระมมี จะ สัมบันโน อิติปิ โส
 ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เวทนาขันธ เป็นอนิจจลักษณะ แต่
 พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

อิติปิ โส ภะกะวา สัญญาขันโธ อะนิจจะ-
 ลักขณะปาระมมี จะ สัมบันโน อิติปิ โส
 ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สัญญาขันธ เป็นอนิจจลักษณะ แต่
 พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

อิตถีปัสโส ภะกะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะ
 ลักขณะปาระมี จะ สัมบันโน อิตถีปัสโส
 ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉัน สังขารขันธ เป็นอนิจจลักษณะ แต่
 พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

อิตถีปัสโส ภะกะวา วิญญูณะขันโธ อะนิจ-
 จะลักขณะปาระมี จะ สัมบันโน อิตถีปัสโส
 ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉัน วิญญูณขันธ เป็นอนิจจลักษณะ แต่
 พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

๖. อิตถีปัสโส ภะกะวา ปะละวีกกะวาพะ-
 จาตุมะหาราชิกา ตาวะตังสา ธาตุสัมมา
 ทิยานะ สัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉัน ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
 ดินจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมาหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

อติปัสโส ภะกะวา เตโฆจักกะวาพะ
 จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ชาติตัมมา-
 ทิยานะ สัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นชาติ คือ
 ไฟจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

อติปัสโส ภะกะวา วาโยจักกะวาพะ จาตุ-
 มะหาราชิกา ตาวะติงสา ชาติตัมมาทิยา-
 นะ สัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นชาติ คือ
 ลมจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

อติปัสโส ภะกะวา อาโปจักกะวาพะ จาตุ-
 มะหาราชิกา ตาวะติงสา ชาติตัมมาทิยา-
 นะ สัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นชาติ คือ
 น้ำจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

อิตถีโส โส ณะกะวา อากาสะจักกะวาพะ-
จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ชาติตุสัมา-
ทียานะสัปปันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉันท์ ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
อากาสะจักกวาด เทวโลกชั้นจาตุมะหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

๖. อิตถีโส โส ณะกะวา ยามาธัตตุสัมา-
ทียานะสัปปันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉันท์ ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
สวรรถชั้นยามา

อิตถีโส โส ณะกะวา ตุสสิตาธาตตุสัมา-
ทียานะ สัปปันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉันท์ ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
สวรรถชั้นดุสิต

อิตถีโส โส ณะกะวา นิมมานะระติธาต-
ตุสัมาทียานะสัปปันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้าฉันท์ ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
สวรรถชั้นนิมมานรดี

อิตถีปัสโส ภะกะวา กามาวะจะระธาตุ-
สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็น
ไปในกามาวจรภูมิ

๘. อิตถีปัสโส ภะกะวา รูปาวะจะระธาตุ-
สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็น
ไปในรูปาวจรภูมิ

อิตถีปัสโส ภะกะวา ปะณะมะณานะธาตุ-
สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
ปฐมฌาน

อิตถีปัสโส ภะกะวา ทุตติยะณานะธาตุ-
สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
ทุตติยฌาน

อติป ไส ภะกะวา ตะติยะถานะชาตุ-
สัมมาทิยานะสัปปันโน

พระผู้ประภาคนั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นชาติ กอ
ตติยาน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุถะณานะชาตุ-
 สัมมาทิยานะสัมปันโน

พระผู้ประภาคเจ้านั้น ทั้งถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
๑. ตตถฌาน

อดีตปี โส ณะกะวา ปัญจะมะณานะชาตุ-
สัณมาทิกานะสัณบ้านโน

พระผู้^๕พระภาคเจ้า^๕นั้น ทรง^๕ถึงพร้อมด้วย^๕ธรรม^๕ที่เป็น^๕ชาติ คือ
ปัญจมนาน

๕. อิตถีปัสโส ภะกะวา อากาสาณัญจายะตะ
 นะเนวะสัณญานาสัณญายะตะนะอะรูปา-
 จะระธาทสัมมาทิยานะสัมปันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้า^๑นั้น ทรง^๒ถึงพร้อมด้วยธรรม^๓ที่เป็น^๔ชาติอัน^๕เป็น^๖
ไปใน^๗อรูป^๘าวจรภูมิ คืออากาศ^๙าสนัน^{๑๐}ญายตนะ และเนว^{๑๑}สัณ^{๑๒}ญาน^{๑๓}
สัณ^{๑๔}ญายตนะ

อติปิ โส ภะกะวา วิญญูถัญญายะตะนะ
 เนวะสัณฺณานาสัณฺณายะตะนะอะรูปาวะ-
 จะระชาตุ สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็น
 ไปในอรุปาวจรภูมิ ก็วิญญูถัญญายตะนะ และเนวสัณฺณานา
 สัณฺณายตะนะ

อติปิ โส ภะกะวา อากิญจัญญายะตะนะ-
 เนวะสัณฺณานาสัณฺณายะตะนะ อะรูปาวะ
 จะระชาตุ สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็น
 ไปในอรุปาวจรภูมิ ก็อากิญจัญญายตะนะ และเนวสัณฺณานา
 สัณฺณายตะนะ

๑๐. อติปิ โส ภะกะวา โสตาปะณฺณิกะชาตุ-
 สัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ ก็
 พระโสตาปัตติโมรรค

อิตถีโส ภาคะวา สักกิทาภาปะณินักกะ
ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้า^{นั้น} ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
พระสักกิทานิมรรค

อิตถีโส ภาคะวา อะนาคาปะณินักกะ-
ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้า^{นั้น} ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
พระอนาคานิมรรค

อิตถีโส ภาคะวา อะระหัตตะปะณินักกะ-
ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้า^{นั้น} ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ
พระอรหัตตนิมรรค

๑๑. อิตถีโส ภาคะวา โสดาอะระหัตตะปะณิ-
ผละธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้า^{นั้น} ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมอันเป็นธาตุ คือ
พระโสดาปัตติผล และพระอรหัตตผล

อิตถีโส ภะกะวา สะกัถากาอะระหัตตะ-
ปะฏิพะละชาตุสัมมาทธานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมอันเป็นชาติ คือ
พระสัทธิทากามิผล และพระอรหัตตผล

อิตถีโส ภะกะวา อะนากามิอะระหัตตะ-
ปะฏิพะละชาตุสัมมาทธานะสัมบันโน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมอันเป็นชาติ คือ
พระอนากามิผล และพระอรหัตตผล

๑๒. กุสะลา ธัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

อิตถีโส ภะกะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

อะ อา ยาวะชัวัง พุทฺธัง สะระณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทฺธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

ชมภูกิณัฏเฐอะอิสสะโร

พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นอิสระแห่งชมภูทวีป

กุสะลา ธัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

นะโม พุทธายะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

นะโม ธรรมายะ

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า

นะโม สังฆายะ

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์เจ้า

บิณฑุจะ พุทธา นะมามิหัง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าห้าพระองค์

อา ปา มะ จู ปะ

หัวใจพระวินัยปิฎก

ที มะ สัง อัง จู

หัวใจพระสุตตันตปิฎก

สัง วิ ธา ปุ ณะ ยะ ปะ

หัวใจพระอภิธรรมปิฎก

อุ ปะ สะ ะ สุ เท ปา สา ยะ

(มนต์กาลา)

โส โสสะ สะ อะ อะ อะ อะ นิ

หัวใจมรรคสี่ผลสี่นิพพานหนึ่ง

เต ชะ ส เน มะ ภู จะ นา วิ เว

หัวใจพระเจ้าสิบชาติแสดงการบำเพ็ญมารมีสิบ

อะ สั ง วิ สุ โล ปุ สะ ภู พะ

หัวใจพระพุทธคุณเก้า (นพหุคุณ)

อิ สะ วา สุ สุ สะวา อิ

หัวใจพระไตรรัตนคุณ

กุสะลา ธัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

จิตตวิอุตถิ

มีนัยวิจิตรพิสดาร

๑๓. อิตปิ โส ณะกะวา อะระหัง

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส

อะ อา ยาวะชัง พุทฺธัง สาระณัง กัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

สา โพธิ บัญจะ อัสสโร ธัมมา

(มนต์คาถา)

๑๔. กุสะลา ธัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

นันทะวิวงโก

(มนต์คาถา)

อิติ สัมมาสัมพุทโธ

พระองค์ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบแล้วแล

สุ คะ ลา โน ยาวะ ชีวัง พุทธัง สะระณัง
คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

จาตุมะหาราชิกา

เทวโลกชั้นจาตุมาหาราชิกา

อิสสระโร

อิสสระ

กุสะลา รัมมา

ธรรมะฝ่ายกุสล

อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน

พระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ

อุ อุ ยาวะ ชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

ดาวะตังสา

สวรรคขันดาวตังส

อิสสระโร

อิตระ

กุตะลา รัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

นันทะ บัญจะ สุกะโต โลอะวิทุ

พระพุทธรเจ้า ผู้เสด็จไปได้แล้ว ผู้รู้แจ้งโลก

มะหาเอโอยาอะชีวังพุทธรังสระระถังกัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

ขามา

สวรรคขันขามา

อิสสระโร

อิตระ

กุตะลา รัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

พรหมมาสัททะ

เสียงพรหม

ปัญจะ สัตตะ

พระโพธิสัตว์ห้า

สัตตาปารมี

บารมีของพระโพธิสัตว์

อะนุตตะโร

ยอดเยี่ยม

ยะมะกะชะ

(มนต์คาถา)

ยาะชะวัง พุทธังสระระณังกัจจามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๕. ตุสิตา

ถาวรอันดุสิต

อิสสระโร

อิสระ

กุสะลา รัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

ปู ยะ ปะ กะ

(มนต์คาถา)

ปริสัทธัมมะสาระถิ

พระองค์ผู้เป็นนายสารถิผู้เอกบุรุษ

ยาวะชวัง พุทฺธังสาระถังกัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทฺธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๖. นิมมานะระติ

สวรรคชนิมนมานรติ

อิสสระโร

อิสระ

กุสะลา ชัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

เหตุไปะ

(มนต์ภาตา)

สัตถาเทวะมะนุสสานัง

พระองค์ผู้เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ตะถะยาวะชวัง พุทฺธังสาระถังกัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทฺธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๗. ปาระนิมิตตะ

สวรรคชนิปารนิมิตตวสวัตติ

อิสสระโร

อิสระ

กุสะลา ฐัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

สังขาระขันโธ

สังขารขันธ

ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

รูปะขันโธ พุทธะปะณะ

รูปขันธของพระพุทธเจ้า

ขาวะชวัง พุทธัง สาระณัง กัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลองพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึงตลอดชีวิต

๑๘. พรหมมา

พรหมโลก

อิสสระโร

อิสระ

กุสะลา ฐัมมา

ธรรมะฝ่ายกุศล

นัจจิปัจจะชา วินะปัณฺจะ

กะกะวะตยาвањеนิพพานัง สาระธังกัจจามิ

ข้าพเจ้า ขอลงพระผู้มีพระภาคเจ้า ว่าเป็นที่พึงตราบเท่าเข้าสู่
พระนิพพาน

นะโมพุทฺธัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

นะโมธัมมัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า

นะโมสังฆัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์เจ้า

พุทฺธิตา โลกะตา กะระกะนา

(มนต์คาถา)

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนต

ด้วยการกล่าวคำสัตย์ขึ้น ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าเถิด

หุถุ หุถุ หุถุ สะวาหาเย ฯ

(มนต์คาถา)

๑๕. นะโมพุทฺธัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

นะโมธัมมัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า

นะโมสังฆัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์เจ้า

วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ
(บทเตคาถา)

อิตติ อิตติ มะยะสุ สุวัตถิโนต

ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าเถิด

หุถุ หุถุ หุถุ สะวาหาเย

(บทเตคาถา)

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหม-
มะสาวัง มะหาพรหมมะสาวัง จักกะวัตติ
สาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง
มะหาเทวาสาวัง อีสีสาวัง มะหาอิสีสาวัง
มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปริสาวัง
มะหาสัปปริสาวัง พุทธะสาวัง บัณฑิตะ

พุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะ
 สัทธิ วิชาธะรานังสาวัง สัพพะโลกา

กาตาพระมหาทิพนมตร

อิริยาเวทสาวัง เอเตนะสัจเจนะสุวัตถิโหนตฺ๑
 ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าเถิด

๒๑. สาวังคุณณัง วัชระพะลังเตชังวิริยัง
 สัทธิกัมมัง นิพพานังโมกขังกุญ หะกัง
 มนต์คาถา

ถาณัง สัตถัง ปุณฺณานิภัง ปุณฺณัง ภากะยัง
 ตปฺปัง สุขัง สิริรुပ္ปัง จะตฺวิสะตฺติเสนัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตฺ (มนต์คาถา)
 ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าเถิด

หุถุ หุถุ หุถุ สะวาหาเย๑
 (มนต์คาถา)

๒๒. นะโม พุทธัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

เวทนาขันโท สัญญาขันโท สังขาระขันโท
วิญญาณะขันโท

วิญญาณขันธ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของ
เราจริง

นะโม สะวากขาโต ภะกะวะตา ธัมโม

ขอนอบน้อมพระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้ว

๒๔. นะโม รัมมัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระกรรมเจ้า

ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโท

รูปขันธ เวทนาขันธ สัญญาขันธ สังขารขันธ

เวทนาขันโท สัญญาขันโท สังขาระขันโท

วิญญาณะขันโท

วิญญาณขันธ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของ
เราจริง

นะโม สะวากขาโต ภะกะวะตา ธัมโม

ขอนอบน้อมพระธรรม อันพระผู้มีพระภาคตรัสไว้แล้ว

๒๕. นะโม ทัมมัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระกรรมเจ้า

ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโท
รูปันธี เวทนาขันธี สัญญาขันธี สังขารขันธี

เวทนาขันโท สัญญาขันโท สังขาระขันโท
วิญญูณะขันโท

วิญญูณขันธี ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของ
เราจริง

นะโม สุปะฏิบันโน กะกะวะโต สาวะกะ-
สังโฆ

ขอนอบน้อมพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๖. นะโม สังฆัสสะ

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์เจ้า

ทุกขัง อะนิจจัง อนัตตา รูปะขันโท
รูปันธี เวทนาขันธี สัญญาขันธี สังขารขันธี
วิญญูณขันธี

เวทนากันโท สันณากันโท สังขาระกันโท
วิญญูณะกันโท

ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต

ขอนอบน้อมพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง

ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๗. นะโม พุทธายะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

มะอะอุ

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ทุกขัง อะนิจจัง อนัตตา

ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

ยาระ ตัสสะ หาโย

(มนต์คาถา)

นะโม อูอะมะ

ขอนอบน้อมพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ทุกขัง อะนิจจัง อนัตตา

ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

อุ อะมะ อาวันทา

ขอกราบไหว้พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

นะโม พุทธายะ

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า

นะ อะ กะ ตี นี สะ ระ นะ

(มนต์คาถา)

อา ระ ปะ ขุ ฐัง มะ อะ อุ

(มนต์คาถา)

ทุกขัง อะนิจจัง อนัตตา

ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

ศัตรูที่แท้จริงของทุกคนคือ โลก, โกรธ, หลง

ต้องแก้ด้วยมี สติ, สมาธิ, ปัญญา

วิปัสสิต

(เกรวตน้ำ)

อิมิมา ปุณฺณกะมัมเมนะ ด้วยเดชะ
 ผลบุญแห่งข้าได้สร้าง และสวดขอดพระ
 กัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ขออุทิศส่วนกุศลให้แก่
 คุณบิดามารดา และทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕
 ชั้นดิน ผู้มีพระคุณ ญาติกาครูปัชฌาย์
 อาจารย์เจ้ากรรมนายเวร พระมหากษัตริย์
 และมิตรรักสนิท เพื่อนสาราสัตว์
 น้อยใหญ่ เจ้ากรุงพาลี่ แม่พระธรณี
 แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย
 แม่พระโพสพ พระภูมิเจ้าที่ พระพิรุณ
 พญาขมราช นายนิริยบาล ทงท้าว จต.ฯ
 โลกะบาลทั้งสี่ ศิริพุทธอำมาตย์ ชั้น-

จาตุมะหาราชิกาเบองบน^๕ จนถึงที่สุด
 พรหมมาเบองดำ^๕ ตั้งแต่เวาจนมาจนถึง^๕
 มนุษย์โลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล
 อนันตะจักรวาล คุณพระศรีรัตนตรัย
 และเทพยดาทั้งหลาย ตลอดจนอินทร์
 พรหม ขมยักษ์ กนธรรพ^๕ นาคา ท่าน
 ทั้งหลายที่ตอ้งทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์
 ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้ได้สุขยิ่ง ๆ
 ขนไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าอุทิศ
 ให้ไป^๕ จงเป็นอุปนิสัยบัจจยให้ถึงพระ
 นิพพานในปัจจุบัน และอนาคตกาล
 เบองหน้าโน้น เทอญ ฯ

พุทธังอนันตัง

ธัมมังจักรวาลัง

สังฆังนิพพานัง

บัจจโยโหนดุ

พระคาถาขึ้นบัญชี

สมเด็จพระพุทธอาจารย์ (โต พรหมรังสี)

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนาขึ้นบัญชี
ทั้งนะโม ๓ จบ แล้วระลึกถึงและบูชาเจ้าประคุณสมเด็จพระแก้วคำว่

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ฐานะกาโมละเภระนัง
อติธิกายะกัณเฑาะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา.

ชะยาสะนากะตา พุทธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง
ชะตุสัจจาสะกััง ระสััง เข ปิวิงสุ นะราสะภา.

๑. พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทิ้งหลายผู้ประทับนั่งแล้ว
บนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราชราชผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนา
ราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยะสัจธรรมทั้งสี่ประการ
เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

๒

คัณ्हังกะราทะโย พุทธา อัญฐะวัสสะติ นามะกา
สัพเพ ปะติอัญฐิตา มัยหัง มัตตะเก เต มุนิสสะระ.

๒. มี ๒๘ พระองค์ คือ พระผู้ทรงพระนามว่า คัณ्हังกร
เป็นอาทิพระพุทธเจ้าผู้จอมมุนีทั้งหมดนั้น

๓

สี่เส ปะติภูริโต มัยหัง พุทโธ ติัมโม ทะวิโลจะเน.
สังโฆ ปะติภูริโต มัยหัง อูเร สัพพะกุณณะโร.

๓. ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนเศียรพระ พระ-
ธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณ
อยู่ที่อก

๔

หะทะเข เม อะนุรุทโธ สาริปุตโต จะ ทักขิณเ
โกณฑัญโญ ปิฎฐิภาคัสสิง โมกคัลลानิ จะ วามะเก.

๔. พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระ-
โมกคัลลาน้อยอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

๕

ทักขิณเ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโต
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุกาสุง วามะโสตะเก.

๕. พระอานนทักกับพระราหุลอยู่หุขวา พระกัสสะปะกับ
พระมหานามะอยู่ที่หุซ้าย

๖
 • เกตุันเต ปิฎฐีกาศัมมิง สุริโย วะ ปะกังกะโร
 นิสินโน สิริธัมบันโน ไสภิตโต มุนิ ปุงกะโว.

๖. มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสรีรังพระ
 อาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและ
 ข้างหลัง

๗
 กุมาระกัสสะโป เตโร มะเหสี จิตตะวาตะโก
 โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาติ กุณากะโร.

๗. พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มี
 วาตะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

๘
 ปุณโณ อังकुมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
 เตรา ปัญจะ อิม ชาตา มะถาเต ติสสะกา มะมะ

๘. พระปุนณะ พระอังकुมาล พระอุปาลี พระนันทะ
 และพระสีวะลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะ
 จุ่มเจิมที่หน้าผาก

• บางตำรับใช้เกตุันเต. กะสะโต ก็มี.

๑.เสตัสต์ มະหาเดรา

วิชา ชนศาสตร์

๔๒
เอเตสตี มะนาเอเรว

อาทิตย์โต ขโนระสา

๒๒ ชะลันตา สละเตเชนระ

อังกะมังเคสุ; สันธุตา.

๕. ส่วนพระอัสติมหาเถรทั้งหลาย สมุหัยและเป็นพระโอรส
เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรือง
ไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศัสตราให้ดำรงอยู่ทั่วอภินิหารน้อยใหญ่

60

ระตะนัง ปุระโต อาสี

ทักษิณ เมตตะสุตตะกัง

ระชั๊กกั๋ง บั๊จนะโต อาสี

วามะ อังกุลีมาละกั.

๔๐. พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา
พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระขัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

६६

บันทึกไมระปะริตตัญจะ

อาณาจักรทิเบต สุธตตะกั๋ง

อากาศ ระหะงั่ง อาต

เตสตา ปากการะสัถฐีตา.

๑๑. พระจันทร์ปรีตร พระโมรปรีตร และพระอาณานาถียสูตร
เป็นเครื่องทางกันคองหลังคาอยู่บนนภากาศ

• ฉบับนี้คงไม่ได้มีวาระที่ ๒ บางคำควรใช้ ขวัญตา

๑๒

ขีณานาวะระสังยุตตา

สัตติปาการะลังกะตา

วาตะปัตตาทิสัญชาตา

พาหิรัชอตตะปัตตะวา.

๑๒. อนึ่งพระชินเจ้าทรงหลายนอกที่ได้อกล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนาเกษมคัมภีระกลอนมนคง คือสัตตะปรการเป็นอากรณมาตงลอมเป็นก้าแพงคุ้มครองเจ็ดชน

๑๓

อะเสตา วินะยัง บันตุ

อะเทตะชินะเตชะสา

วะสะโต เม สะกิจเจนะ

สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๓. ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใด ๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชาแวดวงทรงล้อมแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขอโรคอุบัติทุกข์ทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ

๑๔

ชินะปัญชะระมัชฌัมมิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล

สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสาสะภา.

๑๔. ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนี้ จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้น ท่ามกลางพระชินบัญชาข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันมั่นคง

*อะหะตะเล ออกเสียงเป็น มะฮีตะเล

๑๕

อิจเจวะมันโต

สุกุตโต สุรักโข

ชินานุภาวณะ

ชิตูบัททะโว

ธัมมานุภาวณะ

ชิตาริสังโฆ

สังฆานุภาวณะ

ชิตัตเตระโย

สัทธัมมานุภาวปะลิตโต จะรามี ชินะปัญชะเรติ.

๑๕. ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ของอุปัทวอันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ และรักษาดำเนินไปโดยสวัสดิ์เป็นนิจนิรันตรเทอญ ฯ

จงควบคุมจิตให้เหนื่ออารมณ์

เพื่อจะได้มีสติอยู่กับตัว

อานิสงส์ชินบัพฺยฺร

พระศาสดาจารย์^{๕๗}เป็นศาสดาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมา
จากลังกา เจ้าประคุณสมเด็จฯ^{๕๘}ค้นพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลง
แก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกถกณิพเศษ^{๕๙}ได้เหนืออภัยกระพวง
ความสมบูรณ์^{๖๐}แปลออกมาแล้วมีแต่สิ่งเสริมกลแก่ผู้สวดภาวนา
ทุกประการ

พระศาสดา^{๖๑}เป็นการอัญเชิญพระพุทธานุภาพแห่งพระบรม
ศาสดา สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธรูปเจ้าที่ได้เคย
มาตรัสรู้ก่อนหน้านั้น^{๖๒}จากนั้นเป็นการอัญเชิญพระอรหันตขนิษฐา
อันสำเร็จคุณธรรมวิเศษแต่ละองค์ไม่เหมือนกัน นอกนั้นก็ยังมี
อัญเชิญพระสูตรต่าง ๆ อันโบราณจารย์เจ้าถือว่า^{๖๓}เป็นพระพุทธรูปได้
อันวิเศษแต่ละสูตรมารวมกันสอดคล้องเป็นกำแพงแก้วคุ้มกัน
ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญ^{๖๔}ของผู้ภาวนาพระคาลาลงมาจนล้อม
รอบตัว จนกระทั่งหาช่องโหว่ให้อันตรายสอดแทรกเข้ามามิได้

อานภาพแห่งพระคาถา

ผู้ใดได้สวดภาวนาพระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นประจำอยู่
สม่ำเสมอจะทำให้เกิดความรู้สึกสงบสุขสมบูรณ์ผล ๘ ศัตรูหมู่ทาล
ไม่กล้ากล้ำกราย ไปทางใดย่อมเกิดเบตตามหาวิชัย เกิดลาภผล
พูนทวี ขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจนภูตไสยต่าง ๆ ทำน้ามนต์
รดแก้สรรพโรคภัย เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต มีคุณภาพตามแต่จะ
ปรารถนา ดังคำโบราณว่า “ปล่อยท่วมหลังช้าง” จะเดินทาง
ไปที่ใด ๆ สวด ๑๑ จบ แล้วอธิษฐานจะสำเร็จสมดังใจ

ทำดี ได้ดี ทำชั่ว ได้ชั่ว

ปลูกอะไร จะได้ผลเช่นนั้นอย่างแน่นอน

ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นตถาคต

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตรัง

ธัมมะจักร ท่านใดได้สวด จะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง
ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานแขนงไหนที่ได้ทำอยู่ จะได้เจริญก้าวหน้า
เพราะธัมมะจักรเป็นพระธรรมเทศนาถ้อยคำแรกที่พระ
พุทธองค์ได้ทรงแสดงโปรดนักบวชปัญจวัคคีย์ และเป็นวง
ล้อที่หมุนเป็นครั้งแรกของพระพุทธศาสนา จึงนับว่าเป็นการ
ลำบากที่ผู้คนทั้งหลายจะได้สวด และยังเป็นบทที่เปลื้อง
ทุกข์ภัยต่าง ๆ นานาได้อีกด้วย สิ่งเลวร้ายจะกลายมาเป็น
แก้วสารพัดนึกขึ้นมาได้ และยังจะทำให้ผู้นั้นมีอายุยืน มี
ความสุขกาย สุขใจ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย เมื่อได้สวด
ประจำทุกคืนทั้งต้นและลับ จะกลับกลายเป็นมิ่งมงคลแก่
ตัวเมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็จะได้มีความก้าวหน้าสถาพร ทรัพย์สินสมบัติ
ข้าวของบริบูรณ์ เมื่อละไปจากโลกจะได้ไปอยู่เป็นสุขใน
สรวงสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่ง ดังที่จิตใจของเราได้เคยสวด
สาธยายมา

ธัมมะจักกัปปวัตตะนะสูตรัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา พาราณสียัง
วิหะระติ อิติปะตะเน มิคะทาเย ฯ ตัตถะ ไซ ภะคะวา ปัญ-
จะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ ฯ

เทวัมเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตะเน ปะ เสวิตัพพา
โย จายัง กามะสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หิโน คัมโม โปจุ-
ชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัจจุนิโต โย จายัง อัตตะกิละ-
มะदानุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสัจจุนิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะกัมมะ มัชฌิ-
มา ปะฏิปะทา ตะเถกะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระณะณิ
ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพ-
พานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถ-
กะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระณะณิ ญาณะกะระณี อุปะสะ-
มาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยัง เมว อะริโย อัญญัคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ
สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต
สัมมาอาชีโว สัมมาวาจาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง ไซ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถกะ-
เตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระณะณิ ญาณะกะระณี อุปะสะมา-
เย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ขาติปิ
 ทุกขา ชะราเปี๊ยน ทุกขา มะรณะมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุก-
 ขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อปปีเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข
 ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง
 สังขิตเตนะ ปัญจูปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจ-
 จัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพพะวิกง นันทิราคะสะหะกะตา
 ตัตถะ ตัตถราภาณันทินิ ฯ เสยยะถิทัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณ-
 ห่า วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง ฯ
 โย ตัสสาเยวะ ตัณหาเย อะเสสะวิราคะนิโรธะ จาโค ปะฏิ-
 นิสัคโค มุตติอะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิ-
 ปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญจันติโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ
 สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต
 สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะ-
 นุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อูทะปาติ ญานัง อูทะปาติ ปัญญา
 อูทะปาติ วิชา อูทะปาติ อาโลโก อูทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ

เม ภิกขเว ปุพเพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุตระปาที
 ญานัง อุตระปาที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที อาโลโก
 อุตระปาที ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ
 เม ภิกขเว ปุพเพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุตระปาที
 ญานัง อุตระปาที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที อาโลโก
 อุตระปาที ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว
 ปุพเพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุตระปาที ญานัง อุตระ-
 ปาที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที อาโลโก อุตระปาที ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหา-
 ตัพพันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง
 อุตระปาที ญานัง อุตระปาที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที
 อาโลโก อุตระปาที ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหิ-
 นันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุตระ-
 ปาที ญานัง อุตระปาที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที อา-
 โลโก อุตระปาที ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธो อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพ-
 เพ อะนนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุตระปาที ญานัง อุตระปา-
 ที ปัญญา อุตระปาที วิชชา อุตระปาที อาโลโก อุตระปาที ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกกา-
ตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จัก-
ขุง อุทะปาถิ ญานัง อุทะปาถิ ปัญญา อุทะปาถิ วิชา อุทะ-
ปาถิ อาโลโก อุทะปาถิ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง สัจฉิก-
กัตถิ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะ-
ปาถิ ญานัง อุทะปาถิ ปัญญา อุทะปาถิ วิชา อุทะปาถิ อาโล-
โก อุทะปาถิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ
เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาถิ
ญานัง อุทะปาถิ ปัญญา อุทะปาถิ วิชา อุทะปาถิ อาโลโก
อุทะปาถิ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริ-
ยะสัจจัง ภาวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
รัมเมสุ จักขุง อุทะปาถิ ญานัง อุทะปาถิ ปัญญา อุทะปาถิ
วิชา อุทะปาถิ อาโลโก อุทะปาถิ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริ-
ยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ
จักขุง อุทะปาถิ ญานัง อุทะปาถิ ปัญญา อุทะปาถิ วิชา
อุทะปาถิ อาโลโก อุทะปาถิ ฯ

ยาระกัถัญจะ เม ภิกขะเว อิมสุ จะตุสุ อะริยะสัจจะสุ

เอวันติประวิวัฏฐัง ท้าวทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง
นะ สุวิสุทฐัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก
สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะชาเย สะเทวะมะ-
นุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญ-
ญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิมสุ จะตุสุ อะริยะะสังגעสุ
เอวันติประวิวัฏฐัง ท้าวทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง
สุวิสุทฐัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะ-
พรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะชาเย สะเทวะมะ-
นุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญ-
ญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อูทะปาที อะกุปปา
เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทาปี ปุณฺณกะโวติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะเน ปัญจะวัคคิยา
ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ
เวยยากระณัสสัมมิง ภัญญะมานะ อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ
วิระชัง วิตะมะลัง รัมมะจักขุง อูทะปาที ยังกิญจิ สะมุทะ
ยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา รัมมะจักกเก ภูมา เทวา

ลัททะมะนุสสาเวสูง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิติ-
 ปะตะเน มิกะทาเย อะนุตตะรัง รัมมะจักกัง ปะวัตติตัง
 อัปเปภีวัคคิยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทวเณ-
 วา ขาเรนนะ วา พรหมุณา วา เกนะจี วา โลกัสสัมมิตี ฯ

ภุมมานัง เทวานัง ลัททัง สุตฺวา

จาตุมะหาราชิกา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ จา-
 ตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง ลัททัง สุตฺวา

ดาวะติงสา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ดาวะติง-
 สานัง เทวานัง ลัททัง สุตฺวา

ยามา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ยามานัง เทวานัง
 ลัททัง สุตฺวา

ตุลิตา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ตูลิตานัง เทวานัง
 ลัททัง สุตฺวา

นิมมานะระตี เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ นิมมานะ-
 ระตีนัง เทวานัง ลัททัง สุตฺวา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา ลัททะมะนุสสา-
 เวสูง ฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง ลัททัง
 สุตฺวา พรหมะกาเยกา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 พรหมะกาเยกา เทวานัง ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ พรหมะ-
 ปาริสาชา เทวา ลัททะมะนุสสาเวสูง ฯ พรหมะ-

ปาริสาขานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ
พรัหมะปะ โรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

มะหาพรัหมา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ มะหา-
พรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

ปะริตตภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ ปะริตตา-
ภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อัปปะ-
มาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อาภัสสะรา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อาภัสสะ-
รานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ ปะริตตะ-
สุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อัปปะ-
มาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุกะถิณ्हะกา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ สุกะ-
ถิณ्हะกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

เวหุปะละลา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ เวหุปะละ-
ลานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะวิหา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อะวิหานัง เท-
วานัง สัททัง สุตฺวา

อะตปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ๑ อะตปปานัง
เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺธสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ๑ สุทฺธสสานัง
เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺธสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ๑ สุทฺธสสีนัง เท-
วานัง สัททัง สุตฺวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ๑

เอตัมภะคะวะตา พารานะสียัง อิติปะตะเน มิตะทา-
เย อมุตตะรัง รัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัมปะภูวัตติยัง
สมะณณะ วา พราหมะณณะ วา เทวณะ วา มารณะ วา
พรัณณา วา เกณะจิ วา โลภัสสันติ ๑

อิตินะ เตะนะ ขะเณนะ เตะนะ มุหุตตะนะ ยาวะ
พรัณมะโลก สัทโท อัมภุคัจฉติ ๑ อะยฺญอะ ทะสะสะหัสสี
โลกะชาตุ สัมภัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ๑ อัมปะมวโณ
จะ โยหาโร โธภาโส โธเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ
เทวเฬง เทวณฺณาวัง ๑

อะอะโข ภะคะวา อุตานัง อุตานนฺติ อัญญาสี วะตะ
โก โกณทัณฺณโณ อัญญาสี วะตะ โภ โกณทัณฺณโณติ ๑

อิตินัง อายัสมะโต โกณทัณฺณสฺสอะ อัญญาโกณทัณ-
โณเตวฺวะ นามัง อะโหสีติ ๑

คำนมัสการ

พระบรมสารีริกธาตุ

(ของโบราณ)

อุกาสะ ข้าพเจ้าขอยอกรบรวรวันทา ประนมทิวหัตถ์
 ขึ้นเหนือเศียร ต่างรัตนประทีปธูปเทียนแก้วเจ็ดประการ แล
 โกศมณีนีมาลย์ประทุมชาติ อันโชติช่วงช่อชั้นวิจิตร แจ่ม
 จรัสสุทโธภาส ด้วยเมื่องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถศาสดา
 จารีย์ ญาณสัพพัญญูบรมครูเจ้าเสด็จเข้าสู่พระปรินิพพาน
 พระองค์ทรงประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ สิริพระบรม-
 ธาตุทั้งหลายน้อยใหญ่ดวงได้สืบทอดมาแต่ของ พระร่ำก-
 ขวัญทั้งสอง พระเจ้าแก้วสี่ กับพระศรีอุณนิสหนึ่ง นับรวม
 กันได้ครบเป็นเจ็ดองค์ นี่แสดงความศกาวะเดิม อันจะแห่ลกลา-
 ญด้วยเพลิงสังหารนั้นหามิได้ แต่พระอัฐิน้อยใหญ่ทั้งหลาย
 นั้นไซ้พลันเพลิงไหม้สังหารละเอียดลงยังคงแต่พระบรม
 สารีริกธาตุสามสถาน ใหญ่น้อยปานกลางมีประมาณต่างกัน
 พระบรมธาตุขนาดใหญ่ นั้น มีประมาณเท่าเมล็ดถั่วหักหัก
 หวงได้ห้าทะนาน ทรงพระบวรสถฐานประมาณแก้วเหมือน
 หนึ่งพรรณทองอุไรพระบรมธาตุขนาดกลางนั้นไซ้ มีประ

มาณเท่าเมล็ดข้าวสารหัก ตักดวงได้ห้าทะนาน ทรงพระบวร
 สันฐานประมาณเหมือนพรรณแววแก้วผลึกอันเลื่อนลอย
 พระบรมธาตุขนาดน้อยประมาณแน้นเท่าเมล็ดพรรณผักกาด
 ดวงได้หกทะนาน ทรงพระบวรสันฐานดังพรรณสีดอกบุปผ-
 ชาติพิศุทธอดุลยไสสี พระบรมสารีริกธาตุทั้งหลายนี้ หมู่มนุษย์
 แลเทวนิกรอมรอินทร์พรหมภริมย์ พวกกันเชิญเสด็จไปประ-
 ดิษฐานรักษาไว้ พระบรมธาตุองค์ใหญ่ คือพระรากขวัญซ้าย
 สถิตอยู่ชั้นพรหมา พระรากขวัญเบื้องขวากับพระนลาตะ
 อุดมทิศ เสด็จสถิตอยู่เมืองอนูราชสิงห์ พระเขี้ยวแก้วขวา
 เบื้องบนอยู่ดาวดึงศาสวรรค์ พระเขี้ยวแก้วขวาเบื้องล่างนั้น
 สถิตอยู่เกาะแก้วลังกาสิงห์ พระเขี้ยวแก้วเบื้องบนอยู่
 เมืองคันธารวิไลย พระเขี้ยวแก้วซ้ายเบื้องล่างนั้นไซ้สถิต
 อยู่เมืองนาคสถาน แต่พระบรมสารีริกธาตุทั้งสิบหกทะนาน
 นั้น ประดิษฐานไว้ในแผ่นพื้นภูมิภาคแห่งนครทั้งแปด คือ
 เมืองราชกฤหนรี เมืองเวสาลีสวัสดิ์ เมืองกบิลพัสดุ์มหานคร
 เมืองอัปปะกะบุรีมย์ แลบ้านพราหมณ์นิคมเขตต์ เมืองเทวะ-
 ทะพะประเทศ เมืองปาวาชะบุรีนทร์ แลเมืองนครโกสินรายณ์
 พระเกสา โลมา นขา ทันดา ทั้งหลาย เรียงรายประดิษฐาน
 อยู่ทุกทิศทั่วทั้งจักรวาล ฝ่ายพระพุทธขริจาร คือ บาตรแล

จีวรท่อนผ้าสันดัดรัดประคดใน สมุกเหล็กไฟกล่องเข็มผ้า
 กรองน้ำ ธาระการก วัสดุเกาะสาฎกผ้าขุบสรง หนังสือทิพย์
 มีดโกน จลกบาตรเครื่องลาดแท่นพระบรมม ฎกดาลทอง
 กลองพระบาทชาตบุรุษารทั้งหลา ย องค์ขัฒยาธิบตี พราหมณ์
 มหาศาลผู้เลื่อมใสกมลมาตย์ประกอบไปด้วยศรัทธาเป็นอย่าง
 ยิง ได้อัญเชิญพระบรมชาตบุรุษาร สิบหกสิ่งนี้ไปประดิษ-
 ฐานไว้ทั้งสิบเมือง ต่างกระทำสักการ บูชาเร่งเรียนเห็นปรากฏ
 “กายพนุชน” พระพุทธรัดประคดอยู่ ณ เมืองทเวะทะหะราฐ
 “ปตุโต” บาตรอยู่เมืองอนุราธสิงหพทวิปลังกา “อุทกสาฎก”
 ผ้าขุบสรงสถิตอยู่ ณ เมืองปัญจาละนกร “จีวร” ผ้าจีวรอยู่
 เมืองพันทะวิไสย “หรณี” สมุกเหล็กไฟอยู่เมืองคัคคิลลา
 “วาสีสุจิจร” มีดโกนแลกถ่องเข็มประดิษฐานอยู่เมืองอินทะ
 ปัตตะไหศวรรย์ “จุมม” หนังสือทิพย์สันดัดสถิตอยู่เมือง
 กันธาระราฐ “ถวิกา” จลกบาตรแลกเครื่องลาดที่บรมม ฎก
 ดาลทองกลองพระบาททั้งอยู่บ้านอุสิระกาม ยังพระชาต
 บุรุษารอื่นอีกหกสิ่งคือ พระอังการ ถ่านเจ้า เสาเชิงตะกอน
 นั้น สถิตอยู่ ณ เมืองโมริยะะประเทศ จุฬามณีบรมเกศชาต
 ประดิษฐานอยู่ดาวดึงศาสวรรค์ “กาสายะวัดดัง” ผ้าทรง
 นั้นอยู่ ณ ชั้นพรหมา “สุวณฺเฑโทณ” ทะนานทองที่ดวงพระ-

บรมสารีริกธาตุสถิตอยู่ณครโกสินารายณ์รัตนมไหสวรรย์
 พระบรมธาตุทั้งยี่สิบสองประการนั้น ทรงพระคุณเป็นอันยิ่ง
 พระองค์ทรงอนุญาตประทานไว้ทุกสิ่งด้วยมหากรุณา หวัง
 พระทัยเพื่อจะให้เป็นที่ยสักการบูชาเกิดผลานิสงส์อันเป็น
 สวัสดิมงคลแก่ผู้เทพามนุษย์ กว่าจะยุติสิ้นสุดพระพุทธศาสนา
 ครั้นกาลล่วงมาในห้าพันปี พระบรมธาตุทั้งหลายนี้เสด็จ
 ไปสู่ลังกาเกาะ เพื่อที่จะทรงสงเคราะห์ชาวสิงหล ให้เกิด
 สวัสดิมงคลด้วยกระทำสักการบูชาพระคุณ เมื่อถึงกาลพระ
 พุทธศาสนาใกล้จะสิ้นสูญ ครบจำนวนถ้วนห้าพันปีพระบรม
 ธาตุทั้งหลายนี้จะเสด็จไปสู่ที่พระเจดีย์ฐาน ดำรงอยู่โดย
 จำเนียรกาลตมมิได้คลาด ครั้นถึงพระพุทธศักราชล่วงสี่พัน
 เก้าร้อยเก้าสิบเก้าพรรษาเศษสังขยาเดือนล่วงได้สิบเอ็ดเดือน
 กับยี่สิบสองวัน วันพฤหัสบดีเดือนหกขึ้นเก้าค่ำ คิมหันตฤดู
 ปีชวดนักษัตรอัฐศกเวลารุ่งอรุณทัย พระบรมสารีริกธาตุทั้ง
 หลายนี้ไซ้จะเสด็จไปสู่สถานที่สันนิบาตมิทันนาน ทรงทำ
 ยมกปาฏิหาริย์ด้วยพุทธฤทธิ์อันพิเศษ บังเกิดเป็นพระพุทธรูป
 นิเวศน์แลพระพุทธรูปสูงได้สิบแปดศอก แปลงพระรัศมี
 ออกสิบหกประการ มีพระบวรสถานวิจิตรจรัสศรีสุนทโร
 ภาส ทรงพระศิริวิลาสอันเพริศแพร้ว ดวงพระพักตร์ผุดผ่อง

แล้วดั่งลีลาวรรณทองแท่งธรรมชาติ พระรูปองค์สมเด็จพระ-
บรมโลกนาถ เสด็จขึ้นสถิตนั่งเหนือรัตนบัลลังก์อาสน์ ทรง
พระสมาธิมั่นในดวงคั่นไม้พระศรีมหาโพธิ์ ทรงกระทำยมก-
ปาฏิหาริย์โปรดสัตว์ คนธรรพ์เทวะนิกรอมรฤๅษีสัตว์พิทยา-
ธรกนิณรนาคราชทั้งหมู่สุระเดิยรดาษนั่งแน่นเหนือพื้นแผ่น
พสุธา สดุดาห์ ทรงตรัสพระธรรมเทศนาโปรดสัตว์อีกเจ็ดวัน
ในครั้งนั้นได้สื่อนงไขยสองล้านสามแสนหกสิบเจ็ดพันโกฏิ
แล้วพระเตโชธาตุก็พวยพุ่งรุ่งโรจน์โชตนาการสังหารพระ
บรรพพุทธรีรธาตุให้สิ้นสุด ในวันพุธเดือนหกขึ้นสิบค่ำปีชวด
นักษัตรอัฐศก พระพุทธานุสาภิสมรจบรมจ้านวนถ้วน
ห้าพันพรรษา

อห่ วนทามิ ธาตุโย ข้าพเจ้าขอเอนมมัสการพระบรม-
สารีริกธาตุทั้งหลาย ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฉันนั้น, อห่ วน-
ทามิ สพุทโธ ข้าพเจ้าขอเอนมมัสการองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ฉันนั้น ด้วยประการทั้งปวง.

การเกิดย่อมเป็นทุกข์รำไป การละเสียได้ซึ่งความ
สำคัญว่า “ตัวเรา” นั้น เป็นสุขอย่างยิ่ง.

พุทธทาสภิกขุ

แม่เมตตา

อีทั้ง ปุญฺญะพะลัง อานิสงส์อันใด ที่
 ข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำเพ็ญไปแล้ว ขอผล
 บุญนี้จงแผ่ไปถึง เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย
 ที่ท่านเจ้าได้เคยล่วงเกินมาแล้วแต่ชาติก่อน
 ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙
 ๑๐๐ ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้ง-
 หมดได้มาอนุโมทนา เมื่อนุโมทนาแล้ว
 ขอให้อโหสิกรรมกันแต่บัดนี้ เวลานี้เป็น
 ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐

ขอแผ่บุญกุศลนี้ ไปถึงเทพเจ้าทั้งหลาย
 ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐
 ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐
 ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐
 ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐

เทพพรหมทั้งหลาย ภุตตบสวาททั้งหลายที่อยู่
ในทณกต อยู่บ้านของข้าพเจ้ากต ขอให้
ทุกท่านจงมีความสุข

และขอแผ่บุญกุศลนี้ ไปถึงสัพพะสัตว์
ทั้งหลาย มีบิดามารดา ครูบาอาจารย์ ญาติ
พี่น้องมิตรสหาย ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ที่
เสวยความสุขอยู่กต เสวยความทุกข์อยู่กต
ขอให้ทุกท่านจงมีความสุข โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง พระสยามเทวาธิราชทุกท่าน ขอให้
ทุกท่าน จงมีความสุข

ขอผลานิสงส์นี้ จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย ได้อยู่ตกนต มีความสุขความเจริญ
ยิ่งๆ ขึ้นไป และได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพาน
ในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเทอญ ฯ

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสรู้อยู่ ๔ ประการคือ

- ทุกข์** ได้แก่ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจต่างๆ เพราะ
เป็นเหตุอันได้ยาก
- สมุทัย** คือ เหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ตัณหา
- นิโรธ** คือ ความดับทุกข์ ได้แก่ดับตัณหาได้หมดสิ้น
- มรรค** คือ ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ ได้แก่มรรค
มีองค์ ๘

ทางสายกลาง

หรือมรรคมองค์ ๘ ประกอบด้วย

๑. สัมมาทิฐิ *ความเห็นชอบ* คือ เห็นว่าความเกิดเป็น
ความทุกข์ ความแก่และความตายเป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่ง
การประสมสิ่งที่ไม่รัก ปราศจากสิ่งใดไม่สมหวัง สิ่งเหล่านี้ก็เป็นทุกข์
ถึงแม้จะมีเงิน มีชื่อเสียง มีความเป็นอยู่สะดวกสบาย ร่างกายแข็งแรง
สมบูรณ์ ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาวก็ตาม ตราบใดที่ยังเอาชนะความยึด
หรือชั่วไม่ได้ ความทุกข์บังคับไม่ได้ บัดให้ออกจากตัวไปทันทีที่ไม่
ยอมจะต้องมีทุกข์อยู่เสมอ

๒. สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ คือคิดออกจากกาม ไม่คิดพยายามหา คือคิดที่จะกำจัดความโกรธ และความเกลียดให้หมดไปจากสันดาน และคิดที่จะไม่เบียดเบียนใคร

๓. สัมมาวาจา วาจาชอบ มีความหมายอยู่ ๔ อย่างคือ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพ้อเจ้อ

๔. สัมมากรรมันตะ กระทำชอบ มีความหมายอยู่ ๓ อย่าง คือเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดูหมิ่นในกาม

๕. สัมมาอาชีวะ เลี้ยงชีวิตชอบ หมายถึงการประกอบอาชีพแต่ในทางสุจริต ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน และจะประกอบแต่อาชีพเฉพาะที่ เหมาะแก่ภาวะหรือฐานะของตน สมมติว่าเป็นข้าราชการก็จะไม่ทำอะไรให้ผิดไปจากหน้าที่ของตน และไม่ทำอะไรชนิดที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตัวเองและคนส่วนใหญ่อย่างนั้น

๖. สัมมาวาชามะ ความเพียรชอบ คือความขยันขันแข็ง หรืออุทิศอุสสกรรมอันใดที่ยังไม่ได้ละ ก็พยายามละ อันไหนที่ละได้แล้ว ก็พยายามไม่ให้เกิดขึ้นอีก ส่วนกุศลธรรมอันใดที่ยังไม่ได้ทำใหม่ให้เพิ่มขึ้น ก็พยายามทำใหม่ให้เพิ่มขึ้น อันไหนที่มียอยู่แล้ว ก็ทำให้เจริญยิ่งขึ้น

๗. สัมมาสติ ระลึกชอบ มีความหมายกว้างมาก แต่เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วก็คือพยายามให้สติอยู่กับตัวเสมอ พยายามที่จะฝึก

แต่ในแง่ที่จะทำให้กิเลสน้อยหรือเบาบางไปโดยลำดับ ผู้ที่มีสมาธิ
ก็เป็นผู้ปฏิบัติอยู่ในสติปัฏฐาน ๔

๘. สัมมาสมาธิ สมาธิชอบ (ตั้งใจมั่นชอบ) หมายถึง
การเข้าสมาธิที่เป็นไปเพื่อการระงับวิรณโดยตรง หรือพูดอีกนัยหนึ่ง
สัมมาสมาธิคือ อากาน ตั้งแต่ปฐมอากานขึ้นไป

๑. ความเห็นชอบ	}	กลุ่มปัญญา
๒. ความดำริชอบ		
๓. วาจาชอบ	}	กลุ่มศีล
๔. กระทำชอบ		
๕. เลี้ยงชีวิตชอบ		
๖. ความเพียรชอบ	}	กลุ่มสมาธิ
๗. ระลึกรชอบ		
๘. ตั้งใจมั่นชอบ		

เวลาชีวิตเหลือน้อยลงทุกวัน

จงเลือกเอา

สร้างความดี จะมีสุขกายหน้า

สร้างความชั่ว จะมีทุกข์กายหน้า

พุทธโธ

คือ

ผู้

รู้อะไรละ

ก็รู้สิ่งที่ควรรู้คือ

รู้จักตนเอง

รู้จักโลก

นั่นคือ

รู้จักธรรม

ผู้

ตื่นจากอะไรเล่า

ก็ตื่นจากความหลับ

ความโง่งมงาย

ความหลงกลวงที่โลภครอบงำ

ผู้เบิกบาน

ก็คือ ไม่หวั่น ไม่หวั่น เหี่ยวแห้ง ท้อแท้

แต่สดใส ชื่นบาน และเข้มแข็ง

พุทธภาษิต

รักษาศรั

กตวักรรม

อย่าทำชั่ว

จะหมองมัว

หม่นไหม้

ไปเมืองผี

จะเลิกทำ

แต่กรรม

ทศ

จงได้มี

ความสุข

ทั่วทุกซอก

พระอรหันต์ที่บ้าน คือ บิดามารดา
จึงต้องเคารพและบูชามากที่สุด